

ge svrhe, knjige iz semeniških knjižnic pa državne oblasti prodajajo kot star papir. Da vendar ne bi mehiško ljudstvo ostalo brez duhovnikov, so katoličani Zedinjenih držav zgradili na lastnem državnem ozemlju duhovno semenišče v Montezumi, ki leži na meji Ze-

dinjenih držav in mehiške države. V tem bogoslovnem semenišču je bilo leta 1937. 360 bogoslovcev, leta 1938. pa že 443. Tega leta je že tudi bilo posvečenih prvih 31 bogoslovcev, ki so bili vzgojeni v tem zavodu, katerega vodijo španski jezuiti.

svojev v Franciji. General Mittelhauser je dobil nalogo, da s svojo armado čuva francosko posest na Bližnjem vzhodu ter da zlasti prepreči vsako spremembo posestnega stanja v Siriji.

Italija ob strani Nemčije pri napadu na Anglijo

Berlinski poročevalci italijanskih listov podarjajo, da sicer še ni mogoče napovedati, kaj Nemčija in Italija pripravljata proti Angliji, da pa vojaški krogi v Berlinu računajo s tem, da bo lahko sedaj, ko se je zaključil drugi del vojne na zapadu, vsak hip izdan ukaz za novo ofenzivo. Tudi italijanski vojaški strokovnjaki zatrjujejo, da so za ofenzivo proti Veliki Britaniji dovršene že vse priprave po povsem določenem skupnem nemško-italijanskem načrtu. Ko se bo ofenzivni pohod sprožil, se bodo dogodki razvijali zelo naglo in z vso točnostjo do končne zmage. Italija mora pri tej zadnji ofenzivi izpolniti veliko nalogo in razviti veliko razgibanost na Sredozemskem morju in v Afriki. Predvsem bo morala vzdrževati stalne zveze z Libijo (italijanska kolonija v Afriki). Izhodišče italijanske ofenzive proti Egiptu, angleško-egiptskemu Sudanu, Britanski Somaliji in Keniji bodo v Cirenajki, Eritreji, Abesiniji in Italijanski Somaliji.

Anglija v hudih škripcih

Angleško svetovno vladarstvo je zašlo po predaji Francije v najmučnejši položaj, iz katerega bo najti zelo težko srečen izhod.

Možnost dvojnega napada od strani Nemcev

Angleži sami so opozarjali v minulem tednu po svojem časopisju, da bi Nemci lahko vpadli s pomočjo prevoznih letal na Irsko, ne da bi morali pri tem leteti preko Anglije. V enem samem dnevu bi zamogli Nemci z letali izkreati na Irskem toliko vojaštva, da bi zasedli vso državo.

V zadnjem času je tudi uporaba padalcev v osvajaalne namene zelo napredovala in se je izkazala pri zasedanju Besarabije in Bukovine po Rusih. V nekem kraju so spustili Rusi izpod oblakov cel polk vojakov-padalcev s strojnicami, motornimi kolesi in celo z majhnimi tanki. Ako so to zmogli Rusi, se lahko poslužijo tega preizkušnega napadalnega načina s padalci Nemci tudi na Irskem.

Sedanji položaj Irske je močno podoben onemu v Skandinaviji in na Nizozemskem tik pred nemškim vpadom. Enako kakor Norveška in Nizozemska je tudi Irska primeroma slabo oborožena.

Po obvestilih iz Madrida bi utegnili Nemčija postaviti španski vladi zahtevo, da dovoli prehod nemške vojske, ki je že na španski meji, preko španskega ozemlja v Afriko. Iz Afrike bi Nemci organizirali napad na angleško trdnjavo Gibraltar, ki je ključ iz Sredozemskega morja v Atlantski ocean in morajo napeti Angleži vse sile, da jo obranijo.

Ogrožen položaj Anglije v Mali Aziji

Francoska predaja je rodila za Angleže hudi udarec tudi na Bližnjem vzhodu. Za varstvo francoske Sirije in predvsem za varstvo surovega olja, ki doteka iz srednjeazijskih vrelcev za Angleže in Francoze do morja ob maloazijski obali, je bila koj ob začetku te vojne organizirana francosko-angleška armada 130.000 mož, kateri so dodeljeni ročni oddelki topništva, letalstva in tankov. Vrhovni poveljnik te armade, ki bi naj bila tudi zaščitnica Sueškega prekopa, je bil prvotno francoski general Weygand. Ko je bil francoski vrhovni poveljnik Gamelin radi neuporabnosti

Belgiji in Holandiji odstavljen in je bil poklican na njegovo mesto Weygand, je prevzel poveljstvo zavezniške armade v Mali Aziji francoski general Mittelhauser. Ta se je podvrgetel povelju maršala in predsednika francoske vlade Petaina in izjavil, da je zaustavil sovražnosti s strani Sirije. Dne 2. julija je dospel z letalom iz Francije v Atene francoski vojni minister general Weygand in se je podal od tam v Sirijo. Podreditev generala Mittelhauserja vladi maršala Petaina tolmačijo kot uspeh osebnega posredovanja generala Weyganda. Po tej uklonitvi generala Mittelhauserja je postala francoska armada na Bližnjem vzhodu za Anglijo neuporabna. Domneva se, da je na odločitev generala Mittelhauserja vplivalo tudi dejstvo, da je morala te armade po predaji Francije silno padla, ker so bili vojaki v skrbeh zaradi usode

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Selniški gospod župnik umri. V Selnici ob Dravi je preminul zadnje nedeljo tamošnji g. župnik Ferdinand Čiuh. Rodil se je leta 1874. pri sv. Petru v Ljubijani. Mašniško posvečenje je sprejel v Mariboru let 1897. Kaplan je bil nekaj časa na Pištajnu, od koder je bil poslan za provizorja na Buče. Kaplan je bil tudi v Ljutomeru, v Rečici ob Savinji in v Laporju. V Selnici ob Dravi je bil župnik od leta 1912. do smrti. Blagopokojni je bil zelo duhovit ter učen duhovnik, goreč za čast božjo, gostoljuben in najboljši duhovni tovariš, h kateremu se je zatekala duhovščina po nasvete. Kjer koli je bil v dušeskrbju, si je znal pridobiti srca vseh s svojo miroljubnostjo ter prijaznostjo do vseh. Vsi, ki so poznali blagega g. župnika, ga bodo ohranili v trajnem ter hvaležnem spominu. Pogreb bo v sredo, 10. julija ob 10. uri dopoldne.

Blivši župan občine Sv. Primož nad Muto umri. Smrt si je izbrala za cilj tudi daleč po naši Dravski dolini znanega župana blivše občine Sv. Primož nad Muto in orglarskega popraviljalca Marka Lauko. Ta je mnogo skrbel za svoje občane in marsikateremu prihranil žalost in pomankanje, pri vsem tem pa je skrbel tudi za svoj dom, ki ga je izročil absolventu orglarske šole v Celju, Jožefu. Ta ima veliko veselje s kmetijo in se trudi pripeljati jo na višino naprednih gospodarstev. Očetu, ki je dalje časa tožil

radi želodčnih bolečin, je stregel, ni ga pa mogel več dobiti ozdravljenega iz ormoške bolnišnice. Ko je dobil brzojav, naj pride ponj, je hitel po očeta, ki pa je bil že mrtev. Tako je ta mož, ki je toliko delal za božjo čast, našel svoj mir šele ob vznožju vinskih goric Ormož. V miru naj počiva, plačilo pa za dela svoja uživa! Med nami pa je vrzel, ki je ne bo lahko nadomestiti. Kje je najti moža, da bi orglam bil kos in jim vdihoval življenja moč? Spi in vendar poje — a ne več na nemirni zemlji.

Od mrtvouda zadetega trpina je Bog rešil trpljenja. Iz Mute poročajo: Zopet so se tožeče oglašili zvonovi. Kdo neki je med srečnimi? Zakaj zemlja ne pozna miru; za srečne štejejo one, ki ne poznajo več strahu, to so pa oni, ki sladko zaspe v Gospodu ter se v slavi nebeški prebude. Ta izvoljenec je Ivan Huter, p. d. Kapšer. Pripravljal si je pa to pot s križem trpljenja; pet let je trpel zadet od mrtvouda, večnoma priklenjen na posteljo. Samarijansko službo je vdano in krotko vršila njegova žena, ki je že od leta 1896. delila z njim vse bolesti zemškega potovanja. Ob njegovi bolniški postelji si lahko dobil zgled, kaj ljubezen premore, kaj potrpi in kako iz Kristusa živi. Prebiral je rad posebno Glasnik Srca Jezusovega, kjer je črpal tolažbo in moč. Za čast božjo je bil vnet kot skrben cerkveni ključar. Nikdar ni bil preutrujen,

zabila je name in me pustila na cedilu. Gospod Majer se prihodnji teden odpelje s taščo in z otrokom. Jaz tudi ne bom dolgo več tu, denar mi gre h kraju. Ne vem še, kaj bom. Zdaj pozimi je službo bolj težko dobiti. Dva tedna bom pa še gotovo tu. Zdaj pa konec. Danes sem taka, da ne zmorem dolgega pisma.

Pozdravlja Te Tvoja stara prijateljica Tilka.

Pripis. Po 25. novembru nisem dobila od Tebe nobene pošte.

*

»Sentanel dne 16. januarja 1891.

Ljuba prijateljica!

Oprost, da Ti na Tvoje priporočeno pismo šele danes odgovorjam. Bila sem štiri dni od doma, ker sem morala v Podgorje na pogreb; umrla mi je teta in mi nekaj malega zapustila. Ko sem se danes opoldne vrnila, so mi dali Tvoje pismo. Da Ti lahko takoj s prihodnjo pošto odgovorim, Ti bom napisala le nekaj vrstic; več kaj Ti bom pisala prihodnje dni. — Da si jezna name, se ne čudim; saj sem jaz tudi bila. Ne enega tistih treh pisem, o katerih pišeš, nisem namreč dobila. Bila sem nekoliko užaljena, ker sem si dejala, da se za mojo nesrečo ne meniš, in sem nadaljnje pisanje odlagala do novega leta; tedaj sem Ti poslala razglednico. Menda tudi te nisi dobila. Očitno ima nekdo zlobne prste vmes, ki najino

pošto prestreza, ali tu v Sentanelu ali pa tam pri Tebi. Jaz bom to pismo tudi priporočeno oddala. Zdaj je, ljuba Tilka, jasno, da nimava ena drugi kaj zameriti. Najino prijateljstvo naj ostane trdno kakor doslej! — Zaradi svoje bodočnosti si ne delaj skrbi! Poslala Ti bom prihodnje dni nekaj denarja — potem se bo pa že zasukalo, da bo prav. Toliko v naglici!

Prisrčno Te pozdravlja Tvoja zvesta prijateljica

Trezika.

To zadnje pismo je pošta čez nekaj dni vrnila Treziki z opombo: »Naslovljenka odpotovala — ni znano, kam.« Od tih mal se Tilka ni več oglasila.

Trezika je na vse strani spraševala in pisala; ali od nikoder ni bilo glasu o Tilki.

VI.

Jurij Končnik je sedel za svojo pisalno mizo in strmel z nagubanim čelom predse. Pred njim je stala, naslonjena na omaro, Lizka Škerjanec, njegova gospodinja, in se porogljivo ozirala nanj. Bila je postavna ženska, že precej čez trideset, nekoliko ovenela, ali še zmeraj lepega obraza; v nemirnih očeh ji je gorel ogenj strasti.

(Dalje sledi)

go oljk. Sedaj pa je neka angleška družba ves ta svet pokupila in namerava na njem zgraditi novo mestno četrt. Za ta namen bodo vsa drevesa podrti in svet izravnali. Gradbeni načrti so že pripravljani, dela se bodo začela v kratkem. Skozi sedanji oljni gozd bo šla široka asfaltna cesta, a posebna avtobusna proga bo vezala novo četrt s središčem Jeruzalema. Angleške oblasti so že izdale dovoljenje za izvedbo teh načrtov.

102 leti brez boleznal. Te dni so pokopali najstarejšo Pražanko, 102-letno Marijo Humpolakovo. Bila je mati šestih otrok, od katerih živi samo 70 letna hči. Humpolakova ni bila vse svoje življenje niti enkrat bolna.

*

če je bilo treba kaj poprositi za župno cerkev na Muti. Žalosten je radi boleznimi odložil to zanj prijetno skrb, zanimal pa se je vendar še, kako napredujemo v dolini pri cerkvi. Potolažen s tolažilni svete vere je zasnil za ta svet — iz onega pa nam kliče: V veri in ljubezni hodite za križem Gospodovim! — žalujočim naše sožalje!

Smrt priljubljene šivilje. Iz Ptujca poročajo: Umrla je v bolnišnici križniškega reda v Ormožu, kamor si je šla iskat pred 14 dnevi zdravje, v 51. letu Marija Menoni, šivilja v Zabjaku. Vdana v božjo voljo je že dalje časa prenašala hude bolečine v želodcu. Za njo žalujejo trije bratje, sestra in 83 letni starši. Najbolj je prizadeta bolna mati, kateri je bila pokojnica velika pomoč pri gospodinjstvu. Njeno največje veselje je bila pot v cerkev in dober časopis. V hišo sta prihajala »Slov. gospodar« in »Glasnik presv. Srca Jezusovega«. Marsikateremu je bila krstna in birmanska botra. Kako je bila priljubljena pri ljudeh, je pokazal pogreb, katerega se je v kljub slabemu vremenu udeležilo obilo pogrebcev iz bližnje in daljne okolice. Pogrebne molitve je ob asistenci starih gospodov opravil g. p. Jozafat Jagodič, kateri se je tudi z lepimi besedami poslovil od pokojnice. Naj ji bo domača zemlja lahka in na veselo svidenje nad zvezdami! — žalujočim naše sožalje!

Bog je poklical k sebi bivšega trgovca in posestnika. Na Zavrchu pod Ptujem je bilo izročeno v minulom tednu materi zemlji truplo 39 letnega Vekoslava Vuka, bivšega vinskega trgovca in posestnika v Dubravi pri Zavrchu. Rajni je bil edini sin ugledne in premožne kmečke družine. Marijvi ter skrbni Vukov oče je dal svojega edince temeljito izobraziti v trgovski stroki. Žal mu je oče kmalu umrl in je sin po končanih trgovskih študijah sam gospodaril in trgoval z materjo v Dubravi. Rajni je bil znan in priljubljen daleč po Hrvaškem in v Sloveniji kot vinski trgovec, ki je zalagal s haloško vin-

ske kapijo Ljubljano in Gorenjsko. Pred leti je bil uslužben pri Izvoznih vinskih zadrugi v Mariboru. Radi hudih gospodarskih kriz v zadnjih letih je opustil vinsko trgovino in se je oprijel gospodarstva na svojem lepem domu v Dubravi. Poročen je bil z Marico Budigam, hčerko uglednega posestnika in bivšega župana na Zavrchu. S skrbno mlado ženko sta živela v najlepši ljubezni. Vukova hiša v Dubravi je slovela daleč naokrog po svoji izredni gostoljubnosti in darežljivosti napram revežem. Rajni še mladi gospodar je bil vesele narave, s katero si je znal osvojiti veliko število vdanih prijateljev. Pred enim letom je ponesrečil z motornim kolesom in od tedaj je bolehal, dokler ga ni Vsemogočni odpoklical v najlepši moški dobi. Dobremu Lojzetu svetila večna luč, blagi soprogi pa naše iskreno sožalje!

Smrt nadarjenega fantka. Korenovo družino v Borecih v Križevcih pri Ljutomeru je zadela huda izguba, kajti kruta smrt ji je vzela 11 letnega zelo nadarjenega sinčka Marjana, ki je bil v šoli vedno odličnjak. Bil je zelo velik ljubitelj knjige, saj ga skoraj nikjer ni bilo videti brez knjige. Ljubkega dobrega ministranta je pobrala zavratna bolezen meningitis. Naj mu bo tuja zemlja smrti v Murski Soboti lahka — žalujočim staršem in sorodnikom pa naše sožalje!

Posestnik pokopan v Črnečah pri Dravogradu. V petek, 5. julija, smo pokopali Pavla Kvasnika, 75 letnega posestnika v Črneški gori. Pokojni je bil vzoren katoliški mož. Odšel je za svojo življenjsko družico, ki mu jo je neznan zločinec pred šestimi leti umoril in oropal ter končno požgal še hišo. Rajnima zakoncema naj sveti večna luč — prizadetim pa naše iskreno sožalje!

Cerkveni ključar umrl. Dne 6. julija je umrl Mlakar Franc, p. d. Zimšek, cerkveni ključar na Prelogah št. 14, župnija Prihova pri Slov. Konjicah. Naj mu sveti večna luč — žalujočim naše sožalje!

Dopisi

Dravska dolina

Muta. Na južnih obronkih Radla na sipini prijazno vabi staro znani industrijski kraj Muta na oddih. Letoviščarji so vedno radi hiteli sem. Življenje na Muti ni bilo za take ljudi drago. Saj jih je kar mrgolelo zadnja leta. Znano je lepo in čedno pokopališče poleg lepo prenovljene cerkve. Delavci prihajajo sem od raznih strani. Za ta kraj se zanima marsikdo; posebno je mnogo govorjenja radi stolpa, ki kaže sedaj videz staroga gradu. 30. junija 1936 je zabučal vihar nad mirno, nič hudega slutečo Muto, ki svoji župnijski cerkvi ni privoščila strelododa. Grozno se je posvetilo, treščilo in kljub silnemu nallvu zagorelo kot bakla. Gorel je stolp — krasno baročno delo, ki ga najstarejši ljudje niso pomnili, kdaj bi na njem kaj popravljali. Cerkev so rešili. Komisija je opravila svoje delo. Načrti za obnovo predloženi, a niso bili sprejeti. Zato je vse prehitel čas. Končno je na osebno prošnjo banska uprava naredila načrte in proračun. Sedaj pa ni bilo nobenega podjetnika. Ko se je marenberški stavbenik Preglau odločil, da bi Muti odvezl slab glas, pa so orožne vaje spremenile položaj. Les se je obenem z delavskim zaslužkom silno dvignil in sedaj si beli glavo naš župan, kako pomiriti vedno dregajočega g. župnika. V to zaspasnost pa spet za četrto obletnico udari strela kot resen opomin: postavite stolp in strelodod nanj, drugače ne bo miru! Razdrobila je lesen križ na stolpni stehi, prebila zidni obok nad uro, ki spi od svoje starosti vsa pohabljena, razbila električno varovalno napravo v zakristiji, da je bila cerkev ob luč, podivjala še na šoli in se poigrala z električno napeljavo tu in tam ter prestrašila mnogotero žensko in moško srce.

Pohorje

Morje pri Framu. (Anžurlov Henrik — 50 letnik.) Dne 15. julija bo dovršil priljubljeni in daleč okrog spoštovani posestnik Koren Henrik v Morju pri Framu petdeset let. Morda mu v njegovi skromnosti ne bo všeč, da se ga v spominjamo, vendar pa čutimo dolžnost, da se ga ob njegovem življenjskem jubileju spomnimo s par vrsticami. Jubilat izhaja iz znane Anžurjeve hiše, ki jo že desetletja krasi globoka vernost in narodna zavednost. Po očetovi smrti ni prevzel od njega le posestva, ampak je ostal, kakor njegov oče, v dobi burnih strankarskih bojev ne samo župan, ampak slovensko zaveden župan. Brez vsake višje izobrazbe, samo iz knjig in iz-

kustev težkega kmečkega življenja, si je pridobil toliko osebne izobrazbe in preudarnosti, kar lahko povedo vsi tisti, ki so od njega dobili marsikak dober svet. Saj je med okoliškimi kmeti prislovice: »Kadar česa ne veš, pojdi Anžurjevega Henrika vprašati.« Mimo vsega tega pa ga srečamo v odborih raznih društev in ustanov, kjer z neumorno požrtvovalnostjo dela in pomaga pri razvijanju kraja, tako v gospodarskem kakor v socialnem oziru. Kljub svojemu udejstvovanju v javnem življenju ne pušča v nemar svojega lepega, precej obširnega posestva, ampak ga z vso pridnostjo in marljivostjo obdeluje, saj ima, čeprav ni poročen, v svoji sestri Jožefi pridno in skrbno gospodinjstvo. Tudi razrazličnejše težave v življenju, štiriletno trpljenje v svetovni vojni, mu ni skaliло njegovega veselega značaja; obratno, vedno je poln humorja in prigodice, s katerimi zabava pri dobri, z večšo vinogradnikovo roko pripravljeni kapljici svoje goste. Nikdo namreč ne odide iz njegove hiše, ne da bi bil pogoščen. Vsem prijateljem in znancem, ki mu bodo v teh dneh častitali, se pridružuje tudi »Slov. gospodar«, ki prihaja v Anžurjevo hišo že od svoje ustanovitve, z najprisrčnejšimi častitkami in željo, da mu Bog podeli še obilo svojega blagoslova. Na mnoga leta!

Dravsko polje

Ptujska gora. (Velik romarski shod na Ptujski gor.) Praznik Marijinega obiskovanja, 2. julija, je privabil na Ptujsko goro veliko pobožnih romarjev iz najbolj oddaljenih krajev naše škofije. Bilo jih je čez pet tisoč. Prvi romarji so začeli prihajati že v ponedeljek dopoldne. Popoldne so se njih vrste zgostile, tako da je že zvečer bila prostorna cerkev polna. Zvečer ob osmih je govoril zbrani množici g. p. Jozafat Jagodič iz Ptujca. Nato so bile slovesne večernice in rimska procesija z gorečimi baklami okoli cerkve in po trgu. Drugi dan so začele na vse zgodaj prihajati nove množice romarjev v velikih procesijah s svojimi dušnimi pastirji in cerkvenimi pevci, ki so potem po vrsti imeli svoje sv. maše. Vseh duhovnikov, ki so pripeljali svoje procesije in prišli pomagat, je bilo na Gori 30. Slavnostni pridigar je bil g. Janez Kačan, duhovni svetnik iz Ljubljane. Govoril je pri službi božji ob petih in desetih. G. govornik je s krepko besedo svaril vernike k treznemu in zmernemu življenju. Poudaril je, da moramo dati Bogu zadoščanje za žalitve vsega sveta, posebno še za naše narodne grehe, kakor

Pazite pri
BATERIJAH
na znamko
CROATIA

je pijančevanje. S pokoro bomo omilili božjo jezo in tako odvrnili od sebe strašno šibo vojne, s katero nam je ljubi Bog doslej prizanesel, a ne vemo, če nam bo prizaneseno za naprej, ako ne bomo doprinesli sadu vredne pokore. Slovesno službo božjo ob 10 je ob asistenci opravil g. A. Sagaj, dekan iz Hoč. Sprejem sv. zakramentov je bil rekorden. Osem spovednikov je bilo vedno v spovednici. Sv. obhajil je bilo nad 3000. Vsa slovesnost je potekla v lepem redu na obče zadovoljstvo romarjev. Pripetila se je tudi kakšna nevsječnost, zlasti žeparjem je cvetela pšenica. Zato naj v bodoče vsak posveti svojemu žepu več pozornosti!

Slovenska Krajina

Sobota. Pred nedavnim so bili od tukajšnjega sodišča premeščeni trije sodni pripravniki, in sicer g. dr. Tribnik Drago v Maribor, g. Tassotti Karel v Ljubljano in g. Dobčnik Danilo v Maribor; na izpraznjena mesta prideta gg. Kostanjevec Bogomir in Picek Jurij. — Na okrožnem sodišču je bil obsojen na osem mesecev zapora Žižek Ivan iz Trnja, ki je neki večer po neprevidnosti ustrelil Horvat Terezijo, ki je kmalu potem umrla. — Gašpar Emerik iz Velikih Dolenjcev pa je dobil pet mesecev zapora, ker je v jezi zasadil kuhinjski nož v trebuh svoje tašče, ki je branila svojo hčerko, da je mož ne bi pretepel.

Dolnja Lendava. Zadnje čase se je po našem okraju razširila neka svinjska bolezen, katere bacile se niso odkrili, in je pobrala že precejšnje število svinj. Bolezen se loti predvsem debelejših svinj.

Turnišče. Na Petrovo je pri nas in v okolici razsajala močna nevihta, med katero je udarjala tudi strela, ki pa k sreči ni povzročila nobene škode, ker je vedno udarila v strelodode. Nalivi so trajali do pozne noči. — Naša žitna polja, katerim poljske miši tudi letos niso prizanesle in so uničile precej pridelka, začenjajo počasi zoreti. Žetev bo letos predvidoma sorazmerno dobra in bo žito po videzu sodeč precej rodno. Te dni smo na polju opazili prve križe ječmena, kar je v splošnem pomanjkanju, ki je letošnjo pomlad nastopilo radi lanske slabe žetve, precej razveseljiv pojav. Tem križem bodo pa kmalu sledili tudi rženi in pšenični križi.

Dobrovnik. Prejšnjo nedeljo smo na našem sejmšču imeli nogometno tekmo, kar je za naš kraj velika redkost, zato je na prireditve prišlo lepo število ljudi, ki so borbo na zelenem polju z zanimanjem opazovali. Naši dijaki so povabili v goste svoje tovarise iz Turnišča, ki pa so bili zanje pretrd oreh in so zmagali Turniščani. Za prijetni popoldan smo dijakom hvaležni ter bi želeli, da bi nam slične zabave še večkrat priredili.

Hotiza. Naše Petrovo pročenje je v kljub deževnemu vremenu poteklo v najlepšem redu. Obiskalo ga je mnogo ljudi tudi iz sosednjih far.

Filovci. Ob priliki vojaškega nabora so imeli fantje pri neki hiši zabavo s pitjem. Ko je vino že dobilo glavno besedo, so se sprli in vrodekrvni Trajbovič Franc je z nožem navalil na Avgusta Horvat ter ga močno poškodoval, zato so mu morali nuditi zdravniško pomoč.

Prosenjakovci. Prejšnjo nedeljo smo imeli precej živahen dan, kajti naši gasilci so imeli telovadni nastop, h kateremu je prišlo precej ljudi in tudi gostov iz drugih krajev ni manjkalo. Slični nastopi se vršijo po vsem soboškem okraju.

Saleška dolina

Sv. Križ pri Belih vodah. Nadvse lepi so bili dnevi ob stoletnici in ob birni pri nas. Romarjev je prišlo nad štiri tisoč od blizu in daleč. Sv. obhajil je bilo 2500. To nam priča, da je Sv. Križ tisti, kjer iščejo ubogi zemljani pomoči. Najlepše spomine bodo imeli birmanci, ki so prišli iz 14 župnij, da so sprejeli po rokah prevz. g. škofa dr. Tomažiča darove Sv. Duha zunaj pri prenovljeni cerkvi, kjer sta bili tudi dve najsv. da-

če je bilo treba kaj poprositi za župno cerkev na Muti. Žalosten je radi boleznimi odložil to zanj prijetno skrb, zanimal pa se je vendar še, kako napredujemo v dolini pri cerkvi. Potolažen s tolažilni svete vere je zaslužil za ta svet — iz onega pa nam kliče: V veri in ljubezni hodite za križem Gospodovim! — žalujočim naše sožalje!

Smrt priljubljene šivilje. Iz Ptujca poročajo: Umrla je v bolnišnici križniškega reda v Ormožu, kamor si je šla iskat pred 14 dnevi zdravje, v 51. letu Marija Menoni, šivilja v Zabajaku. Vdana v božjo voljo je že dalje časa prenašala hude bolečine v želodcu. Za njo žalujejo trije bratje, sestra in 83 letni starši. Najbolj je prizadeta bolna mati, kateri je bila pokojnica velika pomoč pri gospodinjstvu. Njeno največje veselje je bila pot v cerkev in dober časopis. V hišo sta prihajala »Slov. gospodar« in »Glasnik presv. Srca Jezusovega«. Marsikateremu je bila krstna in birmanska botra. Kako je bila priljubljena pri ljudeh, je pokazal pogreb, katerega se je v kljub slabemu vremenu udeležilo obilo pogrebcev iz bližnje in daljne okolice. Pogrebne molitve je ob asistenci starih gospodov opravil g. p. Jozafat Jagodič, kateri se je tudi z lepimi besedami poslovil od pokojnice. Naj ji bo domača zemlja lahka in na veselo svidenje nad zvezdami! — žalujočim naše sožalje!

Bog je poklical k sebi bivšega trgovca in posestnika. Na Zavrchu pod Ptujem je bilo izročeno v minulom tednu materi zemlji truplo 39 letnega Vekoslava Vuka, bivšega vinskega trgovca in posestnika v Dubravi pri Zavrchu. Rajni je bil edini sin ugledne in premožne kmečke družine. Marijvi ter skrbni Vukov oče je dal svojega edince temeljito izobraziti v trgovski stroki. Žal mu je oče kmalu umrl in je sin po končanih trgovskih študijah sam gospodaril in trgoval z materjo v Dubravi. Rajni je bil znan in priljubljen daleč po Hrvaškem in v Sloveniji kot vinski trgovec, ki je zalagal s haloško vin-

ske kapijo Ljubljano in Gorenjsko. Pred leti je bil uslužben pri Izvoznih vinskih zadrugi v Mariboru. Radi hudih gospodarskih kriz v zadnjih letih je opustil vinsko trgovino in se je oprijel gospodarstva na svojem lepem domu v Dubravi. Poročen je bil z Marico Budigam, hčerko uglednega posestnika in bivšega župana na Zavrchu. S skrbno mlado ženko sta živela v najlepši ljubezni. Vukova hiša v Dubravi je slovela daleč naokrog po svoji izredni gostoljubnosti in darežljivosti napram revežem. Rajni še mladi gospodar je bil vesele narave, s katero si je znal osvojiti veliko število vdanih prijateljev. Pred enim letom je ponesrečil z motornim kolesom in od tedaj je bolehal, dokler ga ni Vsemogočni odpoklical v najlepši moški dobi. Dobremu Lojzetu svetila večna luč, blagi soprogi pa naše iskreno sožalje!

Smrt nadarjenega fantka. Korenovo družino v Borecih v Križevcih pri Ljutomeru je zadela huda izguba, kajti kruta smrt ji je vzela 11 letnega zelo nadarjenega sinčka Marjana, ki je bil v šoli vedno odličnjak. Bil je zelo velik ljubitelj knjige, saj ga skoraj nikjer ni bilo videti brez knjige. Ljubkega dobrega ministranta je pobrala zavratna bolezen meningitis. Naj mu bo tuja zemlja smrti v Murski Soboti lahka — žalujočim staršem in sorodnikom pa naše sožalje!

Posestnik pokopan v Črnečah pri Dravogradu. V petek, 5. julija, smo pokopali Pavla Kvasnika, 75 letnega posestnika v Črneški gori. Pokojni je bil vzoren katoliški mož. Odšel je za svojo življenjsko družico, ki mu jo je neznan zločinec pred šestimi leti umoril in oropal ter končno požgal še hišo. Rajnima zakoncema naj sveti večna luč — prizadetim pa naše iskreno sožalje!

Cerkveni ključar umrl. Dne 6. julija je umrl Mlakar Franc, p. d. Zimšek, cerkveni ključar na Prelogah št. 14, župnija Prihova pri Slov. Konjicah. Naj mu sveti večna luč — žalujočim naše sožalje!

Dopisi

Dravska dolina

Muta. Na južnih obronkih Radla na sipini prijazno vabi staro znani industrijski kraj Muta na oddih. Letoviščarji so vedno radi hiteli sem. Življenje na Muti ni bilo za take ljudi drago. Saj jih je kar mrgolelo zadnja leta. Znano je lepo in čedno pokopališče poleg lepo prenovljene cerkve. Delavci prihajajo sem od raznih strani. Za ta kraj se zanima marsikdo; posebno je mnogo govorjenja radi stolpa, ki kaže sedaj videz staroga gradu. 30. junija 1936 je zabučal vihar nad mirno, nič hudega slutečo Muto, ki svoji župnijski cerkvi ni privoščila strelododa. Grozno se je posvetilo, treščilo in kljub silnemu nallvu zagorelo kot bakla. Gorel je stolp — krasno baročno delo, ki ga najstarejši ljudje niso pomnili, kdaj bi na njem kaj popravljali. Cerkev so rešili. Komisija je opravila svoje delo. Načrti za obnovo predloženi, a niso bili sprejeti. Zato je vse prehitel čas. Končno je na osebno prošnjo banska uprava naredila načrte in proračun. Sedaj pa ni bilo nobenega podjetnika. Ko se je marenberški stavbenik Preglau odločil, da bi Muti odvezl slab glas, pa so orožne vaje spremenile položaj. Les se je obenem z delavskim zaslužkom silno dvignil in sedaj si beli glavo naš župan, kako pomiriti vedno dregajočega g. župnika. V to zaspasnost pa spet za četrto obletnico udari strela kot resen opomin: postavite stolp in strelodod nanj, drugače ne bo miru! Razdrobila je lesen križ na stolpni stehi, prebila zidni obok nad uro, ki spi od svoje starosti vsa pohabljena, razbila električno varovalno napravo v zakristiji, da je bila cerkev ob luč, podivjala še na šoli in se poigrala z električno napeljavo tu in tam ter prestrašila mnogotero žensko in moško srce.

Pohorje

Morje pri Framu. (Anžurlov Henrik — 50 letnik.) Dne 15. julija bo dovršil priljubljeni in daleč okrog spoštovani posestnik Koren Henrik v Morju pri Framu petdeset let. Morda mu v njegovi skromnosti ne bo všeč, da se ga v spominjamo, vendar pa čutimo dolžnost, da se ga ob njegovem življenjskem jubileju spomnimo s par vrsticami. Jubilat izhaja iz znane Anžurjeve hiše, ki jo že desetletja krasi globoka vernost in narodna zavednost. Po očetovi smrti ni prevzel od njega le posestva, ampak je ostal, kakor njegov oče, v dobi burnih strankarskih bojev ne samo župan, ampak slovensko zaveden župan. Brez vsake višje izobrazbe, samo iz knjig in iz-

kustev težkega kmečkega življenja, si je pridobil toliko osebne izobrazbe in preudarnosti, kar lahko povedo vsi tisti, ki so od njega dobili marsikak dober svet. Saj je med okoliškimi kmeti prislovice: »Kadar česa ne veš, pojdi Anžurjevega Henrika vprašati.« Mimo vsega tega pa ga srečamo v odborih raznih društev in ustanov, kjer z neumorno požrtvovalnostjo dela in pomaga pri razvijanju kraja, tako v gospodarskem kakor v socialnem oziru. Kljub svojemu udejstvovanju v javnem življenju ne pušča v nemar svojega lepega, precej obširnega posestva, ampak ga z vso pridnostjo in marljivostjo obdeluje, saj ima, čeprav ni poročen, v svoji sestri Jožefi pridno in skrbno gospodinjstvo. Tudi razrazličnejše težave v življenju, štiriletno trpljenje v svetovni vojni, mu ni skaliло njegovega veselega značaja; obratno, vedno je poln humorja in prigradic, s katerimi zabava pri dobri, z večšo vinogradnikovo roko pripravljeni kapljici svoje goste. Nikdo namreč ne odide iz njegove hiše, ne da bi bil pogoščen. Vsem prijateljem in znancem, ki mu bodo v teh dneh častitali, se pridružuje tudi »Slov. gospodar«, ki prihaja v Anžurjevo hišo že od svoje ustanovitve, z najprisrčnejšimi častitkami in željo, da mu Bog podeli še obilo svojega blagoslova. Na mnoga leta!

Dravsko polje

Ptujka gora. (Velik romarski shod na Ptujski gor.) Praznik Marijinega obiskovanja, 2. julija, je privabil na Ptujsko goro veliko pobožnih romarjev iz najbolj oddaljenih krajev naše škofije. Bilo jih je čez pet tisoč. Prvi romarji so začeli prihajati že v ponedeljek dopoldne. Popoldne so se njih vrste zgostile, tako da je že zvečer bila prostorna cerkev polna. Zvečer ob osmih je govoril zbrani množici g. p. Jozafat Jagodič iz Ptujca. Nato so bile slovesne večernice in rimska procesija z gorečimi baklami okoli cerkve in po trgu. Drugi dan so začele na vse zgodaj prihajati nove množice romarjev v velikih procesijah s svojimi dušnimi pastirji in cerkvenimi pevci, ki so potem po vrsti imeli svoje sv. maše. Vseh duhovnikov, ki so pripeljali svoje procesije in prišli pomagat, je bilo na Gori 30. Slavnostni pridigar je bil g. Janez Kačan, duhovni svetnik iz Ljubljane. Govoril je pri službi božji ob petih in desetih. G. govornik je s krepko besedo svaril vernike k treznemu in zmernemu življenju. Poudaril je, da moramo dati Bogu zadoščanje za žalitve vsega sveta, posebno še za naše narodne grehe, kakor

je pijančevanje. S pokoro bomo omilili božjo jezo in tako odvrnili od sebe strašno šibo vojne, s katero nam je ljubi Bog doslej prizanesel, a ne vemo, če nam bo prizaneseno za naprej, ako ne bomo doprinesli sadu vredne pokore. Slovesno službo božjo ob 10 je ob asistenci opravil g. A. Sagaj, dekan iz Hoč. Sprejem sv. zakramentov je bil rekorden. Osem spovednikov je bilo vedno v spovednici. Sv. obhajil je bilo nad 3000. Vsa slovesnost je potekla v lepem redu na obče zadovoljstvo romarjev. Pripetila se je tudi kakšna nevsječnost, zlasti žeparjem je cvetela pšenica. Zato naj v bodoče vsak posveti svojemu žepu več pozornosti!

Slovenska Krajina

Sobota. Pred nedavnim so bili od tukajšnjega sodišča premeščeni trije sodni pripravniki, in sicer g. dr. Tribnik Drago v Maribor, g. Tassotti Karel v Ljubljano in g. Dobčnik Danilo v Maribor; na izpraznjena mesta prideta gg. Kostanjevec Bogomir in Picek Jurij. — Na okrožnem sodišču je bil obsojen na osem mesecev zapora Žižek Ivan iz Trnja, ki je neki večer po neprevidnosti ustrelil Horvat Terezijo, ki je kmalu potem umrla. — Gašpar Emerik iz Velikih Dolenjcev pa je dobil pet mesecev zapora, ker je v jezi zasadil kuhinjski nož v trebuh svoje tašče, ki je branila svojo hčerko, da je mož ne bi pretepel.

Dolja Lendava. Zadnje čase se je po našem okraju razširila neka svinjska bolezen, katere bacile se niso odkrili, in je pobrala že precejšnje število svinj. Bolezen se loti predvsem debelejših svinj.

Turnišče. Na Petrovo je pri nas in v okolici razsajala močna nevihta, med katero je udarjala tudi strela, ki pa k sreči ni povzročila nobene škode, ker je vedno udarila v strelododa. Nalivi so trajali do pozne noči. — Naša žitna polja, katerim poljske miši tudi letos niso prizanesle in so uničile precej pridelka, začenjajo počasi zoreti. Žetev bo letos predvidoma sorazmerno dobra in bo žito po videzu sodeč precej rodno. Te dni smo na polju opazili prve križe ječmena, kar je v splošnem pomanjkanju, ki je letošnjo pomlad nastopilo radi lanske slabe žetve, precej razveseljiv pojav. Tem križem bodo pa kmalu sledili tudi rženi in pšenični križi.

Dobrovnik. Prejšnjo nedeljo smo na našem sejmišču imeli nogometno tekmo, kar je za naš kraj velika redkost, zato je na prireditve prišlo lepo število ljudi, ki so borbo na zelenem polju z zanimanjem opazovali. Naši dijaki so povabili v goste svoje tovarise iz Turnišča, ki pa so bili zanje pretrd oreh in so zmagali Turniščani. Za prijetni popoldan smo dijakom hvaležni ter bi želeli, da bi nam slične zabave še večkrat priredili.

Hotiza. Naše Petrovo prošenje je v kljub deževnemu vremenu poteklo v najlepšem redu. Obiskalo ga je mnogo ljudi tudi iz sosednjih far.

Filovci. Ob priliki vojaškega nabora so imeli fantje pri neki hiši zabavo s pitjem. Ko je vino že dobilo glavno besedo, so se sprli in vrodekrvni Trajbovič Franc je z nožem navalil na Avgusta Horvat ter ga močno poškodoval, zato so mu morali nuditi zdravniško pomoč.

Prosenjakovci. Prejšnjo nedeljo smo imeli precej živahen dan, kajti naši gasilci so imeli telovadni nastop, h kateremu je prišlo precej ljudi in tudi gostov iz drugih krajev ni manjkalo. Slični nastopi se vršijo po vsem soboškem okraju.

Saleška dolina

Sv. Križ pri Belih vodah. Nadvse lepi so bili dnevi ob stoletnici in ob birni pri nas. Romarjev je prišlo nad štiri tisoč od blizu in daleč. Sv. obhajil je bilo 2500. To nam priča, da je Sv. Križ tisti, kjer iščejo ubogi zemljani pomoči. Najlepše spomine bodo imeli birmanci, ki so prišli iz 14 župnij, da so sprejeli po rokah prevz. g. škofa dr. Tomažiča darove Sv. Duha zunaj pri prenovljeni cerkvi, kjer sta bili tudi dve najsv. da-

Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat dan,
da koder sonce hođi,
preprij iz sveta bo pregnan;
da rojak
prost bo vsak,
ne vrag — le sosed bo mejak!

France Prešeren.

ritvi za romarje in za dobrotnike, ki so veliko darovali, da so se stara cerkev, svete stopnice in obe cerkveni hiši popravile. Veliko so darovali v vaseh Sv. Andraž pri Velenju, Braslovče, Smihel nad Mozirjem, Mozirje in Rečica. Sveti Križ tisočero povrni, še posebej Belovoščanom, ki so imeli veliko truda, da so vse potrebno zvozili k Sv. Križu. Upamo, da bomo vsa popravila še letos plačali. Darove za popravila sprejema župnijski urad v Belih vodah. — Prihodnji romarski shod bo ob sv. Ani. Vsak petek je sveta maša ob sedmih. Romarji, pridite!

Petar Jakob, Kapla:

Bodimo zavedni Slovenci!

Biti slovenske krvi, biti Slovencem ponos!
Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujcevi peti!
Koseski.

Ne zahteva se od nas, da smo zavedni Slovenci samo sedaj, ko okoli nas grmijo topovi, ko se po bojiščih pretaka človeška kri, marveč biti moramo zavedni vselej in povsod! Vsak, ki je zaveden Slovenec, je tudi zaveden državljani kraljevine Jugoslavije, on ljubi svojo državo in svojega narodnega kralja. Zaveden Slovenec, vdan Bogu in kralju, mora biti sleherni, ki ga preživlja slovenska zemlja, za izdajalce naroda na naši zemlji ne sme biti prostora, zato proč z vsako najmanjšo klico izdajalstva, zatreti jo moramo mi sami!

Naša domovina ni nastala na podlagi diplomatskih pogajanj, jo nismo dobili tem potom, temveč zgrajena je iz kosti naših očetov in pradedov, zato jo moramo tembolj ljubiti. Slovenski narod je bil pod tujim robstvom več sto let (okrog 800) in se je tega robstva rešil šele pred dobrimi dvajsetimi leti. Za svobodo naroda je dalo svoje življenje tisoče in tisoče zavednih Slovencev, Srbov in Hrvatov. Ali naj mi rušimo to, kar so zgradili naši predniki? Ali ne bi bil smrtni greh, da to, kar je bilo njim sveto in drago, mi zaničujemo in celo preklinjamo? Smo vendar ene krvi, nas vse je rodila slovenska mati, ona je nas učila govoriti slovenski jezik, ona nas je vzgajala v duhu pravičnosti, zato naj nam bo to drago in sveto, bodimo v resnici to, kar smo!

Če bomo zavedni Slovenci in državljani kraljevine Jugoslavije, če se bo v naših srečih pretakala prava slovenska kri, bomo zgradili najmočnejšo obrambno črto, katero ne bo premagal noben sovražnik; kajti propadanje evropskih držav je povzročil vsak narod sam sebi, ker je bil okužen z izdajalstvom in vojninstvom. Če bomo ljubili svojo državo, zanjo

Mursko polje

Gornja Radgona. Na sedmini gospe Lasbahe Ivane, matere g. kaplana Lasbahe Franca v žalcu, se je nabralo za novo bogoslovje 130 din. — Vsem darovalcem Bog plačaj!

Savinjska dolina

Galicija pri Celju. Vsem ljubiteljem naših cerkva sporočamo, da se bodo letos vršile lepe nedelje po sledečem redu: v nedeljo, 14. julija, pri sv. Kunigundi; v nedeljo, 21. julija, pri župnijski cerkvi v Galiciji in v nedeljo, 4. avgusta na Ponovem. Vsi okolčani in sosedje vljudno vabljani!

Posavje

Lokavec ob Gračnici. Na god sv. Petra in Pavla je bilo blagoslovljeno novo nebo, za katerega so nabrali dobri Lokovčani toliko denarja, da ga je še ostalo za zidavo hišice, kjer bi stanoval duhovnik. Tako bomo v Lokavcu lahko imeli večkrat sveto mašo, kar nam bo vsem zelo prav prišlo, kajti k sv. maši v Loko, Razbor ali k Sv. Miklavžu imamo zelo daleč. — Dne 28. julija bo g. Ivan Povh daroval pri nas novo sv. mašo. — Letina še kar kaže, samo sadja ne bo.

odvzele 81% našega izvoza proti lanskim 65%. Sama Nemčija z 205 milijoni je dosegla 27,6% (lani 113,4 milij. in 24,3%). Francija se je povzpela s 172,3 milij. na 23,2% proti lanskim 6 milij. din. Večji je bil tudi izvoz v Italijo s 96,5 milij. ali 13% proti 43,9 milij. din in 9,42%. Znatno je padel izvoz v Češko-Moravsko, namreč od 80 milij. (17,5%) na 48,6 milij. ali 6,55%, nekoliko tudi izvoz v Anglijo, in sicer od 34 na 25 milij. din. Španija je prišla na sedmo mesto s 23 milij. ali 3%. V Švico pa smo izvozili za 20 milij. din, v Bolgarijo za 4 milij. din.

Istočasni uvoz

Uvažali smo največ iz Nemčije (250 proti 200 milij. din., Italije (67 proti 47 milij. din.), Romunije 45 proti 13 milij. din.), Zedinjenih držav (29 proti 16 milij. din.), Anglije (25 proti 21 milij. din.), manj iz Češko-Moravske s 25 proti 30 milij. din, znatno več iz Argentine z 20 proti 4 milij. din, skoraj enako kot lani pa iz Madžarske (19,1 proti 17,7 milij. din.). Te države so dosegle 85,29% vsega našega uvoza proti 82,43% v lanskem maju. Iz Nizozemske Indije smo prejeli blaga za 12, iz Švice za 11 milij. din. po nad 5 milij. din pa iz Brazilije, Belgije, Bolgarije, Grčije, Egipta in Britanske Indije.

Cene za izvoz prašičev

Posvetovanja proizvajalcev, izvoznikov in industrijcev pri ravnateljstvu za zunanjo trgovino so določila, da smemo izvoziti v naslednjih treh mesecih 75.000 prašičev. Izvozili bomo 40.000 živih živali, ostalo pa zaklano, oziroma predelano. Cena je določena na 13,50 din kg; ravnateljstvo bo plačalo veletrgovcem samo po 50 par več. Svinje pa ne smejo biti pod 160 kg, oziroma velja sicer za en din nižja cena. Hkrati so se zvišale cene tudi za industrijo, kar je v zvezi z novimi najvišjimi cenami koruze.

Cene goveje živine po sejmih

Voll. Ljubljana I. 8 din, II. 7,50—8 din, III. 7; Litija 6,50—8,50 din; Slovenjgradec I. 8 din, II. 6 din, III. 4 din; Konjice I. 9 din, II. 8 din, III. 7 din; krški okraj I. 8—9 din, II. 7—8 din, III. 6,50 din; Metlika I. 8—8,50 din, II. 7,75 din, junci I. 7,50—7,75 din, II. 6,50 din; Brežice I. 8—9 din, II. 7—8 din, III. 6,50—7 din; Kranj I. 8,50—9, II. 8 din, III. 7 din kg žive teže.

Krave. Ljubljana I. 7—7,50 din, II. 5—5,50 din, III. do 5 din; Litija za mesarje 5—7 din, plemenske 6,50 din; Slovenjgradec I. 5 din, II. 4 din, III. 3 din; Konjice I. 7 din, II. 6 din, III. 5 din; krški okraj I. 7 din, II. 6,50 din, III. 6 din; Metlika I. 7,50 din, II. 7,25 din, jalove 7—7,75 din; Brežice I. 7 din, II. 6,50 din, III. 5,50—6 din kg žive teže.

Telice. Ljubljana I. 8 din, II. 7,50—8 din, III. 7 din; Litija plemenske 7 din; Slovenjgradec I. 8 din, II. 6 din, III. 4 din; Konjice I. 8 din, II. 7 din, III. 6 din; krški okraj I. 7,50—8 din, II. 6,50—7 din, III. 6 din; Brežice I. 7,50—8 din, II. 7 din, III. 6,50 din; Kranj I. 8,50—9 din, II. 8 din, III. 7 din kg žive teže.

Teleta. Ljubljana I. 8—9 din, II. do 8 din; Litija 10 din, Slovenjgradec I. 7 din, II. 6 din; Konjice I. 9 din, II. 8 din; Brežice I. 9 din, II. 8,50—8,75 din; Kranj I. 8,50—8,75 din, II. 7,50 din kg žive teže.

Goveje kože. Ljubljana 11—14 din, krški okraj 12 din, Brežice 12 din, Kranj 13—15 din kg.

Teleče kože. Ljubljana 20 din, krški okraj 16 din, Brežice 16 din, Kranj 20 din kg.

Svinje

Plemenske. Maribor 5—6 tednov stare 95—125 din, 7—9 tednov 130—175 din, 3—4 mesece 185 do 360 din, 5—7 mesecev 390—460 din, 8—10 mesecev 490—570 din, 1 leto 820—910 din, 1 kg žive teže 8—10,50 din, 1 kg mrtve teže 12—15 din; Ptuj 6—12 tednov 100—140 din, 1 kg žive teže 9 din; Metlika 7 tednov stari 180 din, 10—15 tednov 250—300 din; Kranj 7—8 tednov stari 200—300 din.

Pršutarji (proleki). Ljubljana 10—10,50 din, Ptuj 9 din, Slovenjgradec 8—12 din, Konjice 14 din, krški okraj 10 din, Brežice 10 din kg žive teže.

Debele svinje (špeharji). Ljubljana domači 10 do 11 din, sremški 11—11,50 din, Ptuj 10 din, Konjice 14 din, krški okraj 11,50 din, Brežice 11,50 din kg žive teže.

Slanina. Ljubljana 18—21 din, Celje 23—24 din, Slovenjgradec 22 din, Konjice 20 din, Jesenice 18—24 din, Kranj 26—28 din kg.

Svinjska mast. Ljubljana 22—23 din, Celje 26 din, Slovenjgradec 24 din, Konjice 22 din, krški okraj 24 din, Brežice 24 din, Kranj 22—23 din kg.

delali, bo tudi ona nam pomagala do boljše gospodarske bodočnosti in ne bo več vladalo nezadovoljstvo niti v obmejnih krajih. Pomnimo! Mi smo vendar mlada država, rane narodove so bile velike, ki potrebujejo svoj čas, da ozdravijo, in če je bila svetovna kriza, je morala biti od nje prizadeta pač tudi naša država.

Spoštujmo in čuvajmo narodno kulturo! Premnogokrat se sliši grdo psovanje Boga in Marije, očeta in matere v neslovenskem jeziku, kar je prvič zelo grdo in v propast slovenski omiki, drugič se pa človek sam izda, da je neolikan, prostak in ničvrednej. Zato nam ne sme biti v ponos, če zna kateri psovko, ki ni slovenskega porekla, ki jo je mogoče čul pri vojaki ali kje drugje. Kar se človek slabega nauči drugod, naj kar kmalu pozabi in ne grdi s tem svojega materinskega jezika, za katerega so naši pisatelji ter pesniki in sploh ves narod veliko pretrpeli. Bil sem šest mesecev v gospodarski praksi v bivši Češkoslovaški, kjer sem imel priliko spoznati visoko kulturo naših bratov Čehov in Slovkov. Zelo rad sem se razgovarjal s tovarniškimi in kmečkimi delavci, menceč, da opazim in ocenim spoštovanje do vere in narodne omike njih samih, toda kmalu sem uvidel, da jim ne morem pri tem nič slabega očitati. Kakor slovenski jezik, tako tudi češki in slovaški ne poznata preveč grdih klevet, v tujem jeziku se jih pa ne marajo učiti.

Zato mi vsi, ki spoštujemo vero in narodno omiko, skrbimo, da se te grde klevete čimprej iztrebijo iz našega jezika, kajti s tem bomo doprinesli mnogo k napredku slovenske kulture!

Kmečka trgovina

Brezmesni dnevi in omiljenje prepovedi o klanju

Uredba o varčevanju z življenjskimi potrebščinami je doživela v minulem tednu spremembe in dopolnitve.

Brezmesni dnevi

Za brezmesne dneve po vsaj državi se določajo: sredi, četrtek in petek. Te dni je prepovedana vsaka prodaja svežega telečjega, govejega in svinjakega mesa. Gostinski obrati in javne kuhinje te dni ne smejo nuditi jedil s telečjim, govejim in svinjskim mesom. Ta prepoved pa se ne nanaša na notranje dele in drobovino: možgane, jezik, pljuča, jetra, ledvice ter vampe.

Omiljenje prepovedi o klanju

Uredba, ki prepoveduje klanje telet in junic, je omiljena z dostavkom, ki se glasi:

Izjemoma in po predlogu živnozdravnika sme odobriti okrajno načelstvo klanje telic in junic pod enim letom starosti, če niso dobre za rejo ali ako nastopi primer nujnosti. Za tozadevno odobritev ni treba plačati nobenih taks.

Pregled našega izvoza in uvoza za mesec maj

Naš izvoz v maju 1940

Glavne naše odjemalke: Nemčija, Italija, Francija, Madžarska, Anglija in Češko-Moravska so